

CZÉBELY LAJOS

HIRDETÉS

*Elnyűtt széke,
ócska asztalom
köré fogadom
örök volt és lesz idők
derűs ünnepei perceit.*

SZEMBESÜLÉS A MÚLTAL

*Mint idézőjel
álmainkat elhallgattató papírbulladékon,
összetartja életünk,
öntudatlan időben
öntudatot mímelő vacogás
behúzott függönyök mögött,
satnyuló testünkön tündöklő fehérenemű.
E pillanatban mire is van kilátás?*

*Tekintete még jó szagú,
de már csörömpölve törik össze,
fényziláncjai magányos mutatványokként
csillannak a porban.*

ÜZENETFÉLE RÉGI BARÁTAIMNAK

*Nekünk szánt időben, mint szavazólap
az urna mélyére, hulltam veletek.
Most már megálljunk egy bús pillanatra
– lebegő levelek ég és föld között –,*

*mert hiábavaló időben szédült
imbolygásainknak sora végül is!
Itt az ideje, hogy a térben legyünk
otthon végre, s álljon megbítt tűzbelyünk.*